

Нови Завјет

Друга саборна посланица светога апостола Петра.

Глава I.

Од Симона Петра, слуге и апостола Исуса Христа, онима што су примили с нама једну часну вјеру у правди Бога нашега и спаса Исуса Христа:

2. Благодат и мир да вам се умножи познавањем Бога и Христа Исуса Господа нашега.
3. Будући да су нам све Божанствене силе његове, које требају к животу и побожности, дароване познањем онога који нас позва славом и добродјетељу,
4. Кроз које се нама дароваше часна и превелика обећања, да њих ради имате дијел у Божијој природи, ако утечете о тјелеснијех жеља овога свијета.
5. И на само ово окрените све старање своје да покажете у вјери својој добродјетељ, а у добродјетељи разум,
6. А у разуму уздржање, а у уздржању трпљење, а у трпљењу побожност,
7. А у побожности братољубље, а у братољубљу љубав.
8. Јер кад је ово у вама, и множи се, не ће вас оставити лијене нити без рода у познању Господа нашега Исуса Христа.
9. А ко нема овога слијеп је, и пипа заборавивши очишћење од старијех својијех гријеха.
10. За то, браћо, постарајте се још већма да своју службу и избор утврдите; јер чинећи ово не ћете погријешити никад;
11. Јер вам се тако обилно допусти улазак у вјечно царство Господа нашега и спаса Исуса Христа.
12. За то се нећу олијенити опомињати вам једнако ово, ако и знате и утврђени сте у овој истини;
13. Јер мислим да је право докле сам год у овом тијелу да вас будим опомињањем,
14. Знајући да ћу скоро тијело своје одбацити, као што ми каза и Господ наш Исус Христос.

15. А трудићу се свакојако да се и по растанку мојему можете опомињати овога;
16. Јер вам не показасмо силе и доласка Господа нашега Исуса Христа по приповијеткама мудро измишљенијем, него смо сами видјели славу његову.
17. Јер он прими од Бога оца част и славу кад дође к њему такви глас: Ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи.
18. И овај глас ми чусмо гдје сиђе с неба кад бијасмо с њим на светој гори.
19. И имамо најпоузданију пророчку ријеч, и добро чините што пазите на њу, као на видјело које свијетли у тамноме мјесту докле дан не осване и даница се не роди у срцима вашима.
20. И ово знајте најприје да ни једно пророштво књижевно не бива по своме казивању;
21. Јер никад пророштво не би од човјечије воље, него научени од светог Духа говорише свети Божији људи.

Глава II.

- А бијаше и лажнијех пророка у народу, као што ће и међу вама бити лажнијех учитеља, који ће унијети јереси погибли, и одрицаће се господара који их искупи, и доводиће себи наглу погибао.
2. И многи ће поћи за њиховијем нечистотама којима ће се хулити на пут истине.
  3. И у лакомству ловиће вас измишљенијем ријечима. Њихов суд одавно не доцни, и погибао њихова не дријема.
  4. Јер кад Бог не поштедје анђела који сагријешеше, него их метну у окове мрака пакленог, и предаде да се чувају за суд;
  5. И првога свијета не поштедје, него сачувавши самосмога Ноја, проповједника правде, наведе потоп на свијет безбожнички;
  6. И градове Содом и Гомор сажече и развали и осуди, и постави углед безбожницима који би постали;
  7. И избави праведнога Лота, кога осрамотише безаконици нечистотом живљења;
  8. Јер кад живљаше праведник. међу њима, гледајући и слушајући безакона дјела, мучаше од дана до дана праведну душу;
  9. Зна Господ побожне избављати од напасти, а неправеднике мучећи чувати за дан судни;
  10. А особито оне који иду за тјелеснијем жељама нечистоте, и не маре за поглаварство, и који су безобразни и самовољни, и не дркћу хулећи на славу.
  11. Кад анђели, који већу снагу и силу имају, не изговарају на њих пред Господом хулнога суда;

12. А они, као неразумна животиња, која је од природе на то створена да се хвата и коље, хуле на оно што не разумију, и у погибли својој пропашће

13. Примајући плату неправде. Они мисле да је сласт частити се сваки дан; они су срамота и гријех, који се хране својим пријеварама, једући с вама;

14. Имају очи пуне прељубочинства и непрестаног гријеха; прелашћују неутврђене душе; имају срце научено лакомству, дјеца клетве;

15. Оставивши прави пут, зађоше, и иду путем Валаама Восорова, коме омиље плата неправедна;

16. Али би покаран за своје безакоње: скот ниједи проговоривши гласом човјечијим забрани безумље пророково.

17. Ово су безводни извори, и облаци и магле које прогоне вјетрови, за које се чува мрак тамни ва вијек.

18. Јер говорећи поносити и лажљиве ријечи прелашћују на нечистоте тјелеснијех жеља оне који одскора бјеже од онијех што живе у пријевари.

19. И обећавају им слободу, а сами су робови погибли; јер кога ко надвлада онај му и робује.

20. Јер ако одбјегну од нечистоте свијета познањем Господа и спаса нашега Исуса Христа, па се опет заплету у њих и буду надвладани, буде им пошљедње горе од првога;

21. Јер им бјеше боље да не познаше пута правде, него ли кад познаше да се врате натраг од свете заповијести која им је предана.

22. Јер им се догоди истинита приповијест: Пас се повраћа на своју бљувотину, и: Свиња окупавши се, у каљужу.

Глава III.

Ево вам, љубазни, већ пишем другу посланицу, у којима будим напомињањем ваш чисти разум,

2. Да се опомињете ријечи које су напријед казали свети пророци, и заповијести својих апостола од Господа и спаса.

3. И ово знајте најприје да ће у пошљедње дане доћи ругачи који ће живљети по својим жељама,

4. И говорити: Гдје је обећање доласка његова? Јер од како оци помријеше све стоји тако од почетка створења.

5. Јер навалице не ће да знаду да су небеса била отприје, и земља из воде и усред воде Божијом ријечи.

6. За то тадашњи свијет би водом потопљен и погибе.

7. А садашња небеса и земља том истом ријечи задржана су те се чувају за дан страшног суда и погибли безаконијех људи.

8. Али ово једно да вам не буде непознато, љубазни, да је један дан пред Господом као хиљада година, и хиљада година као један дан.

9. Не доцни Господ с обећањем, као што неки мисле да доцни; него нас трпи, јер не ће да ко погине, него сви да дођу у покајање.

10. Али ће доћи дан Господњи као лупеж ноћу, у који ће небеса с хуком проћи, а стихије ће се од ватре распасти, а земља и дјела што су на њој, изгорјеће.

11. Кад ће се дакле ово све раскопати, каковијем треба вама бити у светом живљењу и побожности,

12. Чекајући и желећи да буде скорије долазак Божијега дана, којег ће се ради небеса спалити и раскопати, и стихије од ватре растопити?

13. Али чекамо по обећању његову ново небо и нову земљу, гдје правда живи.

14. За то, љубазни, чекајући ово старајте се да вас он нађе чисте и праве у миру.

15. И трпљење Господа нашега држите за спасеније, као што вам и љубазни наш брат Павле по даној себи премудрости писа.

16. Као што говори о овоме и у свима својијем посланицама, у којима имају неке ствари тешке разумјети, које ненаучени и неутврђени изврћу, као и остала писма, на своју погибао.

17. А ви дакле, љубазни, знајући напријед, чувајте се да пријеваром безаконика не будете одведени с њима, и не отпаднете од своје тврђе;

18. Него напредујте у благодати и у познању Господа нашега и спаса Исуса Христа. Њему слава и сад и у вјечна времена. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]